

నడిచారు కానీ దాని వలన పొందినది ఏమిటి మరియు పోగొట్టుకున్నది ఏమిటి? రెండు, మూడు సంవత్సరాలు పేరు కూడా పొందారు కానీ అనేక జన్మల యొక్క శ్రేష్ఠపదవి నుండి పేరే పోగొట్టుకున్నారు. అయితే పొందటం అయ్యిందా లేక పోగొట్టుకోవటం అయ్యిందా? మరో చతుర్థ గురించి చెప్పనా? ఇటువంటి సమయంలో జ్ఞానం యొక్క పాయింట్స్ కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు ఇప్పుడైతే ప్రత్యక్షఫలం పొందండి, భవిష్యత్తు గురించి చూడాలు అని. కానీ ప్రత్యక్షఫలం అయిన అతీర్దియసుఖం సదాకాలికమైనది కానీ అల్పకాలిక మైనది కాదు. ఎంతగా ప్రత్యక్షఫలం తింటాం అని ప్రతిజ్ఞ చేసి ఎంతగా చెప్పినా కానీ అల్పకాలిక పేరు, సంతోషంతో పాటు వెనువెంట మద్యలో అనంతపుష్ట యొక్క ముఖ్య కూడా తప్పకుండా తింటూ ఉంటారు. మనస్సు యొక్క ప్రసన్నత లేదా సంతుష్టతను అనుభవం చేసుకోలేరు. అందువలనే పడిపోయేకళ యొక్క పిల్లిమొగ్గల ఆట ఆడకండి. ఇటువంటి అత్యులను చూసి బాపేదాదాకి దయ వస్తుంది - ఎలా తయారమ్మదానికి వచ్చారు, ఎలా తయారపుతున్నారు అని. సదా లక్ష్మీ పెట్టుకోండి - నేను ఏ కర్మ అయితే చేస్తున్నావో అది ప్రభువుకి ఇష్టమైనది చేస్తున్నావా? బాబా మిష్టుల్ని ఇష్టపడ్డారు కముక పిల్లల యొక్క పని - ప్రతి కర్మ బాబాకి ఇష్టమైనదిగా చేయాలి. బాబా ఎలా అయితే గుణాల యొక్క మాల కంఠానికి ధరిస్తారో అదేవిధంగా మీరు కూడా గుణాల మాల ధరించండి కానీ రాజ్య యొక్క మాల కాదు. రత్నాలను ధరించండి. మంచిది.

ఈవిధంగా సదా గుణమూర్తిగా ఉండేవారికి, సదా ప్రభువుకి ఇష్టమైన వారిగా అయ్యేవారికి, సదా సత్యమైన వైష్ణవులకు, విష్ణురాజ్యాధికారి అత్యులకు, సదా శుభభావన ద్వారా సోదరుల దృష్టిలో సహజంగా స్థితులయ్యే వారికి, సదా గుణగ్రాహక దృష్టి కలిగినవారికి, ఈవిధంగా సదా బాబా సమానంగా అయ్యేవారికి, సమీప రత్నాలకు బాపేదాదా యొక్క ప్రియస్నేతులు మరియు నమస్కే.

భాగ్యవిధాత ఆధారం - తాగ్గం I-4-82

సర్వుల భాగ్యవిధాత శివబాబా అదృష్టవంతమైన పిల్లలతో మాటల్లాడుతున్నారు -

ఈరోజు భాగ్యవిధాత బాపేదాదా తన పిల్లల యొక్క త్యాగం మరియు భాగ్యాన్ని చూస్తున్నారు - త్యాగం ఏమి చేసారు మరియు భాగ్యం ఏమి పొందారు? ఇది అయితే తెలుసు కదా - ఒకసారి చేసిన త్యాగానికి ఫలితంగా కోటానుకోట్లరెట్లు భాగ్యం లభిస్తుంది. త్యాగం యొక్క గుహ్యపరిభాష తెలిసినప్పటికే పిల్లలు చేసిన కొంచెం త్యాగానికి భాగ్యం యొక్క రేఖ చాలా స్వప్తంగా మరియు చాలా పెద్దదిగా ఉంటుంది. త్యాగానికి రకరకాలైన స్థితులు ఉన్నాయి. బ్రిహ్మకుమారీ, కుమారులుగా అయ్యారు ఈ త్యాగానికి భాగ్యంగా బ్రాహ్మణాణజీవితం లభించింది. ఈ లక్ష్మతో ఎలా అయితే అందరు బ్రాహ్మణ అత్యులుగా అయ్యారో అదేవిధంగా అందరు త్యాగ అత్యులుగా కూడా అయ్యారు. కానీ త్యాగంలో కూడా నెంబర్ పస్తుంది. అందరు బ్రిహ్మకుమారీ మరియు బ్రిహ్మకుమారులుగా పిలవబడుతున్నారు కానీ బ్రిహ్మకుమారీ, కుమారులలో కూడా కొంతమంది మాల యొక్క

మొదచినెంబర్ పూన అవుతున్నారు, కొంతమంది చివరి పూన అవుతున్నారు - కానీ ఇద్దరు బ్రహ్మకుమారీ - కుమారులే. అందరు శూద్రజీవితాన్ని త్యాగం చేసారు అయినప్పటికే నెంబర్వన్ మరియు చివరి నెంబర్ యొక్క తేడా ఎందుకు వచ్చింది? కుటుంబంలో ఉంటూ నిమిత్తంగా అయ్యి నడుస్తున్నా లేక కుటుంబానికి అతీతంగా అయ్యి సదా సేవాకేంద్రంలో ఉంటున్నా కానీ ఈ రెండు రకాలైన ఆత్మలను అంటే నిమిత్తంగా బ్రాహ్మణాత్మలుగా ఉన్నా, సేవాధారులుగా ఉన్నా ఇద్దరి పేరు బ్రహ్మకుమారీలు అనే అంటున్నారు. ఇంటి పేరు ఇద్దరిదీ ఒకటే కానీ ఇద్దరికి త్యాగం ఆధారంగా భాగ్యం తయారవుతుంది. సేవాధారి అయ్యి సేవాకేంద్రంలో ఉండటమే త్రేపు త్యాగం లేక భాగ్యం అని చెప్పటంలేదు. కుటుంబంలో ఉంటూ నిమిత్తంగా ఉండే ఆత్మలు కూడా త్యాగప్పత్తి ద్వారా మాలలో మంచి నెంబర్ తీసుకోవచ్చు. కానీ సత్యమైన మరియు స్వచ్ఛమైన మనస్సు కలిగిన నిమిత్తమైన వారిగా ఉండాలి. ఇద్దరికి భాగ్యం పొందే అధికారం ఉంది. కానీ త్రేపు భాగ్యాన్ని తయారుచేసుకోవడానికి ఆధారం - త్రేపు సంకల్పం మరియు త్రేపు కర్త. నిమిత్త అత్మ అయినా, సేవాధారి ఆత్మ అయినా దీని ఆధారంగా నెంబర్ తీసుకోవచ్చు. ఇద్దరికి భాగ్యం తయారు చేసుకోవడానికి పూర్తి అధికారం ఉంది. ఎవరు అవ్యాలనుకుంటున్నారో, ఎంతగా అవ్యాలనుకుంటున్నారో అంతగా తయారవ్వవచ్చు. నంగమయుగానికి వరదాత ద్వారా ప్రామానుసారం వరదానం లభించింది - ఎవరు కావాలంటే వారు త్రేపు భాగ్యాన్ని తయారు చేసుకోవచ్చు. బ్రహ్మకుమారీ, కుమారులుగా అప్పటం అంటే జన్మ నుండే భాగ్యం తీసుకుంటున్నారు. జన్మతేనే భాగ్య సితార మస్తకంలో మొరుస్తుంది. ఇది జన్మసిద్ధ అధికారంగా అయ్యంది. బ్రాహ్మణులు అంటేనే - భాగ్యవంతులు. కానీ లభించిన జన్మసిద్ధ అధికారాన్ని మరియు భాగ్య సితారను ఎంత వ్యధి చేసుకుంటున్నారు మరియు ఎంత త్రేపుగా చేసుకుంటారు అనేది ప్రతి ఒక్కరి పురుషోద్ధంపై ఆధారపడి ఉంది. లభించిన భాగ్యం యొక్క అధికారాన్ని జీవితంలో ధారణ చేసి కర్మలోకి తీసుకురావటం అంటే బాటా ద్వారా లభించిన ఆస్తిని సంపాదన ద్వారా పెంచుకోవటమో లేదా సమాప్తి చేసుకోవటమో అనేది ఎవరిపై వారికి ఆధారపడి ఉంది. జన్మతేనే బాప్పదాదా అందరికి ఒకే విధంగా భాగ్యవాన్భవ అనే వరదానం అనండి లేదా భాగ్యం యొక్క ఆస్తి అనండి ఏదైనా కానీ అందరికి ఒకే విధంగా జన్మించాలి. పిల్లలందరికి ఒకే తైలిల్ జన్మించాలి - ప్రియమైన పిల్లలు, గారాభమైన పిల్లలు అని అంతేగాని కొంతమందిని గారాభమైనవారు, మరొకరు కాదు అని అనటం లేదు. కానీ ఆస్తిని సంభాళించుకోవటం మరియు పెంచుకోవటం దీనిలో నెంబర్ తయారవుతుంది. సేవాధారులకు 10 కోట్లు, నిమిత్త ఆత్మలకు 2 కోట్లు అని అయితే చెప్పలేదు... అందరినీ పదమాపతులు అంటున్నారు. కానీ భాగ్యం యొక్క ఖజానాను సంభాళించుకోవటం అంటే స్వయంలో ధారణ చేయటం మరియు భాగ్యం యొక్క ఖజానాను పెంచుకోవటం అంటే మనసా, వాచా, కర్మజా సేవలో ఉపయోగించటం. దీనిలో నెంబర్ తయారవుతుంది. అందరు సేవాధారులే, అందరు ధారణమూర్తులే కానీ ధారణా స్వరూపం అప్పటంలో నెంబర్ వస్తుంది. కొంతమంది సర్వగుణ సంపన్నంగా అయ్యారు, కొంతమంది గుణ సంపన్నంగా అయ్యారు. కొంతమంది సదా ధారణాస్వరూపంగా అవుతున్నారు, కొంతమంది ఆప్యుడవ్యాపు ధారణా స్వరూపంగా మరియు అప్పుడప్పుడు అలజడి స్వరూపంగా అవుతున్నారు. ఒక గుణాన్ని ధారణ చేస్తున్నారు కానీ సమయానికి కార్యంలోకి తీసుకురాలేకపోతున్నారు. ఏవిధంగా అయితే ఒకే

సమయంలో ఒకోసారి సహనశక్తి కూడా కావాలి మరియు వెనువెంట ఇముడ్చుకునే శక్తి కూడా కావాలి. ఒక శక్తి అంటే సహనశిలశు ధారణ చేస్తున్నారు కానీ వెనువెంట ఇముడ్చుకునే శక్తిని ఉపయోగించలేదు అందువలన ఇంతగా సహించాం కదా అంటున్నారు. ఇది కూడా తక్కుపు కాదు, నేను ఎంత సహించానో నాకు తెలుసు అంటారు. కానీ సహించిన తర్వాత దానిని ఇముడ్చుకోకపోతే అది ఏమాతుంది? అతడు - ఇతడు వర్షన చేస్తారు వీరు ఇది చేసారు, నేను ఇది చేసాను ..... సహించారు, అద్యతం చేసారు, ఇది తప్పకుండా అద్యతమే కానీ వర్షన చేసి అద్యతాన్ని గొడవలోకి మార్చేసారు. ఎందుకంటే వర్షన చేయటం ద్వారా ఒకటి - దేహభిమానం మరియు రెండు - పరచింతన అనే రెండు స్వరూపాలు కర్మలోకి వచ్చేస్తాయి. కనుక ఈవిధంగా ఒక గుణాన్ని ధారణ చేసి రెండవ దానిని చేయకపోతే ఏదైతే ధారణా స్వరూపంగా అవ్యాలను కుంటున్నారో ఆవిధంగా కాలేరు. దీని కారణంగానే లభించిన ఖజానాను ధారణ చేయటంలేదు అంటే సంభాశించుకోవటంలేదు. సంభాశించుకోవటంలేదు అంటే పోగొట్టుకున్నట్టే కదా! కొంతమంది సంభాశించుకుంటున్నారు మరియు కొంతమంది పోగొట్టుకుంటున్నారు. నెంబరు అయితే ఉండనే ఉంటుంది కదా! కనుక ఈవిధంగా సేవలో ఉపయోగించడం అంటే భాగ్యం యొక్క ఆస్తిని పెంచుకోవటం - దీనిలో కూడా అందరు సేవ అయితే చేస్తున్నారు కానీ సత్యమైన మనస్సుతో, సంలగ్నతతో సేవ చేయటంలో, సేవాధారి అయ్యె సేవ చేయటంలో చాలా తేడా వస్తుంది. కొంతమంది పిల్లలు సత్యమైన మనస్సుతో సేవ చేస్తున్నారు మరియు కొంత మంది బుద్ధి ఆధారంగా సేవ చేస్తున్నారు. తేడా అయితే ఉంటుంది కదా!

బుద్ధి తేజంగా ఉంటుంది, పాయింట్స్ చాలా ఉంటాయి, దాని ఆధారంగా సేవ చేయటంలో మరియు సత్యమైన మనస్సుతో సేవ చేయటంలో ర్యాత్రికి, హగలుకి ఉన్నంత తేడా ఉంది. మనస్సుతో సేవ చేసేవారు ఆత్మలను మనోభిరాముని దగ్గరకి చేరుస్తారు మరియు బుద్ధి ద్వారా సేవ చేసేవారు కేవలం చెప్పటం మరియు పీలవటం వరకు ఉంటారు. వారు మననం చేస్తారు మరియు వీరు వర్షన చేస్తారు. ఒకరు - సేవాధారి అయ్యె సేవ చేసేవారు మరియు రెండవ వారు - పేరు కోసం సేవ చేసేవారు. తేడా వచ్చేసింది కదా! సత్యమైన సేవాధారులు ఏ ఆత్మలక్ష్మితే సేవ చేస్తారో వారికి ప్రత్యక్షఫలం యొక్క ప్రాప్తిని అనుభవం చేయస్తారు. పీరు కోసం సేవ చేసేవారు ఆ సమయంలో పేరు పొందుతారు - చాలా బాగా చెప్పారు, చాలా బాగా మాట్లాడారు అని అందరూ అంటారు కానీ వారికి ప్రాప్తి యొక్క ఫలాన్ని అనుభవం చేయించలేదు. తేడా వచ్చింది కదా! ఒకరు - సంలగ్నతతో సేవ చేసేవారు మరియు ఇంకాకరు - విధి (డ్యూటీ)గా భావించి సేవ చేసేవారు. సంలగ్నతతో సేవ చేసేవారు ఇతరుల యొక్క సంలగ్నత బాబాతో జోడింపచేయకుండా ఉండలేదు. విధిగా భావించి చేసేవారు తమ వని పూర్తి చేస్తారు, 7 రోజులు కోర్టీ చెప్పారు, యోగ శిబిరాలు పెడతారు, ధారణా శిబిరాలు కూడా పెడతారు, మురళి వినే వరకు కూడా చేరుస్తారు కానీ ఆ ఆత్మ యొక్క సంలగ్నత బాబాతో జోడించే బాధ్యత తమది అని అనుకోరు. కోర్పులు చాలా చెప్పారు కానీ ఆత్మలో శక్తిని నింపలేదు. మరియు నేను చాలా త్రమ చేసాను అని అలోచిస్తారు. కానీ నియమం ఏమిటంటే సంలగ్నతతో సేవ చేసేవారే ఇతరుల యొక్క సంలగ్నతను బాబాతో జోడింపచేయగలరు. కనుక తేడా ఆత్మమైందా? లభించిన ఆస్తిని పెంచుకోవటం అంటే ఇదే. దీని ఆధారంగానే ఎంతగా సంభాశించుకుంటారో, ఎంతగా పెంచుకుంటారో అంతగా

ముందు నెంబర్ తీసుకుంటారు. భాగ్యవిధాత అందరికీ ఒకే విధంగా భాగ్యాన్ని పంచి పెట్టారు కానీ కొంతమంది నంపాదించుకునే వారిగా మరియు కొంతమంది పోగొట్టుకునేవారిగా అవుతున్నారు. కొంతమంది తినేసి సమాప్తి చేసుకునేవారిగా ఉంటున్నారు. అందువలనే రెండు రకాలైన మాలలు తయారయ్యాయి మరియు మాలలో కూడా నెంబర్ తయారయ్యాంది. కనుక నెంబర్ ఎందుకు తయారయ్యాందో అర్థమైందా? బావీదాదా త్యాగం యొక్క భాగ్యాన్ని చూస్తున్నారు. త్యాగం యొక్క లీల అపరం అపారం. దాని గురించి తర్వాత చెప్పాను. మంచిది.

ఈవిధమైన శ్రేష్ఠ అద్భుతమంతులకి, సదా శ్రేష్ఠ సంకల్పం మరియు శ్రేష్ఠ కర్త ద్వారా భాగ్యం యొక్క రేఖను పెంచుకునే వారికి, సదా సత్యమైన సేవాధారులకు, సదా సర్వ గుణాలను, సర్వశక్తులను జీవితంలో ఉపయోగించే వారికి, ప్రతి అత్యులకి ప్రత్యక్షఫలం ఇచ్చే అంటే ప్రాప్తి స్వరూపంగా చేసేవారికి, ఈవిధమైన శ్రేష్ఠ త్యాగి మరియు శ్రేష్ఠ భాగ్యమంతులకు, సదా బాబా ద్వారా లభించిన అధికారాన్ని, ఖజానాను సంభాశించుకోవటం ద్వారా పెంచుకునే వారికి, ఈవిధమైన ధారణా స్వరూప సేవాధారి పిల్లలకు బావీదాదా యొక్క ప్రియున్నటులు మరియు నమస్తే.

అన్నింటికంటేమొదటి త్యాగం - దేవశిఖమానం యొక్కత్యాగం..... 3-4-82

సదా సహాయిగి త్యాగి పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు:-

బావీదాదా తన యొక్క త్యాగిమూర్తి పిల్లలను చూస్తున్నారు. ప్రతి ఒక్క బ్రాహ్మణాత్మక్కాగస్వరూపమే కానీ భాగ్యం గురించి వినిపించాను కదా - ఒకే తండ్రి యొక్క పిల్లలు అయినపుటికీ, ఒకే విధంగా భాగ్యం యొక్క వారసత్వం లభిస్తున్నపుటికీ, సంభాశించుకోవటం మరియు పెంచుకోవటం ఆధారంగా నెంబర్ తయారపుతుంది అదేవిధంగా అందరు త్యాగమూర్తిగా అయ్యారు దీనిలో కూడా నెంబర్వారీగా ఉన్నారు. త్యాగం చేసారు మరియు బ్రాహ్మణులుగా అయ్యారు కానీ త్యాగం యొక్క పరిభ్యాష చాలా గుహ్యమైనది. చెప్పటం అయితే తనువు, మనస్సు, ధనం, సంబంధం అన్ని త్యాగం చేసాము అని చెప్పున్నారు కానీ తనువు యొక్క త్యాగం అంటే దేహభిమానం యొక్క త్యాగం. అయితే దేహభిమానాన్ని త్యాగం చేసారా లేక చేస్తున్నారా? త్యాగం అంటే ఏ వస్తువుని లేదా ఏ విషయాన్ని వదిలేకాలో, నాది అనే భావం లేకుండా వేరు చేసేకాలో దాని మీద మీ అధికారం సమాప్తి అయిపోయినట్టే. ఎవరి కోసం త్యాగం చేసారో ఆ వస్తువు వారిది అయిపోతుంది. ఏ విషయాన్నితే త్యాగం చేసారో దాని గురించి సంకల్పం కూడా చేయకూడదు, ఎందుకంటే త్యాగం చేసిన విషయం లేదా సంకల్పం ద్వారా ప్రతిజ్ఞ చేసిన విషయాన్ని వెనక్కి తిరిగి తీసుకోకూడదు. ఏవిధంగా అయితే హాట్లు సన్మానాలు, హాట్లు యొక్క సంబంధాలను, ఇంటిని త్యాగం చేసి వెళ్లారు మరలా తిరిగి వచ్చేస్తే వారిని ఏమంటారు! వాస్తవానికి నియమ ప్రకారంగా అయితే తిరిగి రాకూడదు. అదేవిధంగా బ్రాహ్మణాత్మక్కలైన మీరు బేహద్ సన్మానాలు లేదా త్యాగులు త్యాగమూర్తులైన మీరు మీ యొక్క ఈ పాత ఇల్లు అంటే పాత శరీరాన్ని, పాత దేహం యొక్క అభిమానాన్ని త్యాగం చేసారు, ఎప్పుడు బుద్ధి ద్వారా ఈ పాత ఇంటికి ఆకర్షితం అవ్యము అని సంకల్పం చేసారు. సంకల్పం ద్వారా కూడా మరలా తిరిగి రాము అని మొట్టమొదట